

Sygn. akt VI U 3037/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Janusz Madej

Protokolant – st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2020 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: E. S.

od decyzji : Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 13 sierpnia 2019 r., znak: (...)

w sprawie: E. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o przywrócenie terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania

1) oddala odwołanie;

2) wniosek ubezpieczonej E. S. z dnia 31 lipca 2019 r. o ponowne ustalenie wysokości emerytury, w którym ubezpieczona powołuje się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r. (sygn. akt P 20/16) przekazuje do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B. w trybie art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. 2018, poz. 1270).

Sygn. akt VIU 3037/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 sierpnia 2019 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpatrzeniu wniosku E. S. z dnia 31 lipca 2019 r. odmówił wnioskodawczyni prawa do przywrócenia terminu na wniesienie skargi o wznowienie postępowania. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż w związku ze skargą o wznowienie postępowania z dnia 31 lipca 2019 r. oraz wnioskiem E. S. o przywrócenie terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania z dnia 31 lipca 2019 r. na podstawie art. 59 § 1, art. 149 § 3 oraz art. 145a § 2 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. k.p.a., Dzienniku Ustaw z 2018 r., poz. 2096 z późniejszymi zmianami w związku z art. 83b ustęp 1 Ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, Dziennik Ustaw z 2019 r., poz. 300 z późn. zm. odmówił, odmówił przywrócenia terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania oraz odmówił wznowienia postępowania w sprawie. Organ rentowy w dalszej części uzasadnienia tej decyzji wskazał, że w dniu 21 marca 2019 r. został ogłoszony wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r. orzekający, że art. 25 ust. 1b Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2017 r. w zakresie, w jakim dotyczy urodzonych w 1953 r. kobiet, które przed 1 stycznia 2013 r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej Ustawy jest niezgodny z artykułem 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Organ rentowych wskazywał także, że zgodnie z art. 145a § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego

wnioskodawczyni mogła wnieść do organu rentowego skargę o wznowienie postępowania w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego to jest do dnia 21 kwietnia 2019 r., ale skoro dni 21 i 22 kwietnia 2019 r. były dniami ustawowo wolnymi od pracy, pierwszy dzień i drugi dzień świąt Wielkiej Nocy to tym samym na podstawie art. 57 § 3 i 4 k.p.a. termin naz..., dla, termin na zgłoszenie przez ubezpieczoną skargi o wznowienie postępowania upłynął w dniu roboczym następującym po dniu wolnym od pracy to jest 23 kwietnia. Organ rentowy wskazał, że skoro skarga E. S. wpłynęła do Zakładu w dniu 31 lipca 2019 r. to nastąpiło to po ustawowym terminie. Z kolei w piśmie z dnia 31 lipca 2019 r. ubezpieczona złożyła wniosek o przywrócenie terminu do złożenia skargi o wznowienie postępowania, organ rentowym związku z tym wskazał, że zgodnie z art. 58 § 1 § 2 k.p.a. organ rentowy na prośbę osoby zainteresowanej przywraca termin na złożenie skargi o ile uprawdopodobni ona, że uchybienie terminu nastąpiło bez jej winy a wniosek o przywrócenie terminu został złożony w terminie 7 dni od ustania przyczyny uchybienia terminu. W związku z tym organ rentowy wyjaśnił, że w jego ocenie wnioskodawczyni E. S. nie uprawdopodobniła, że uchybienie terminu nastąpiło bez jej winy a ponadto nie zachowała siedmiodniowego terminu do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia skargi o wznowienie postępowania i dlatego organ rentowy odmówił przywrócenia terminu do wniesienia skargi orzekając jak w sentencji decyzji. Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona E. S. zaskarżając tę decyzję w całości i zarzucając tej decyzji pozostawanie w sprzeczności z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego, który nie tylko stwierdził niezgodną z Konstytucją art. 25 ust. 1b Ustawy o emeryturach i rentach Ubezpieczeń Społecznych w zakresie, w jakim dotyczy urodzonych w 1953 r. kobiet, które przed 1 stycznia 2013 r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej Ustawy, ale także nakazał zastosowanie wszelkich instrumentów proceduralnych stojących do dyspozycji stron, organów i Sądów wykorzystanie, których umożliwi przywrócenie stanu konstytucyjności orzeczeń. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania powołując argumentacją przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje. Ubezpieczona E. S. urodzona (...) nabyła prawo do emerytury na mocy art. 46 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych potwierdzone decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z dnia 11 czerwca 2008 r., która przyznawała ubezpieczonej tę emeryturę od dnia (...) r. to jest od osiągnięcia wieku 55 lat. Następnie decyzją z dnia 30 czerwca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. przyznał ubezpieczonej E. S. prawo do emerytury na podstawie art. 24 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych od dnia 1 czerwca 2015 r. to jest od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Emerytura ta przyznawała, przyznana została ubezpieczonej z osiągnięciem przez nią, po osiągnięciu przez nią powszechnego wieku emerytalnego a obliczona została w sposób uwzględniający sumę kwot pobranych wcześniej emerytur. Decyzja - karta 15 akt emerytalnych ubezpieczonej z wniosku z dnia 3 czerwca 2015 r. oraz decyzja z dnia 11 czerwca 2008 r. - karta 63 akt z wniosku ubezpieczonej z dnia 5 maja 2008 r. W dniu 31 lipca 2019 r. ubezpieczona E. S. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w B. pismo datowane na 1 sierpnia 2019 r. dotyczące wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r. W treści tego pisma ubezpieczona po pierwsze na podstawie art. 145a k.p.a. wniosła skargę o wznowienie postępowania domagając się uchylenia decyzji o przyznaniu jej emerytury z obliczeniem jej wysokości przy zastosowaniu art. 25 ustęp 1b Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i po drugie wniosła o wydanie nowej decyzji, w której emerytura zostanie obliczona bez zastosowania powyższego przepisu. Jednocześnie z tym pismem ubezpieczona złożyła prośbę z dnia, datowaną na 1 sierpnia 2019 r., data złożenia w ZUS 31 lipiec 2019 r. Prośba dotyczyła przywrócenia terminu na złożenie skargi o wznowienie postępowania zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019 r. Prośbę tę ubezpieczona umotywowała niewiedzą na temat i brakiem dostępu do internetu i wnosił o pozytywne rozpatrzenie jej prośby. Organ rentowy rozpoznając wniosek ubezpieczonej o przywrócenie terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania odmówił przywrócenia tego terminu zaskarżoną decyzją z dnia 13 sierpnia 2019 r. Dowody - karta 18, 17 i 20 akt sprawy o emeryturę ubezpieczonej z jej wniosku z dnia 3 czerwca 2015 r. Dokonując oceny zaskarżonej decyzji z punktu widzenia jej zgodności z prawem Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności wskazuje, iż zakres przedmiotowy niniejszego procesu został wyznaczony treścią zaskarżonej decyzji, która odnosiła się jedynie do odmowy prawa do przywrócenia terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania. Ubezpieczona w odwołaniu oraz wcześniej we wniosku o przywrócenie terminu do złożenia skargi o wznowienie postępowania powoływała się na to, iż jej opóźnienie w złożeniu skargi wynikało z braku dostępu do internetu, informacji w mediach oraz jakiegokolwiek zawiadomienia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Domagała się ona uchylenia zaskarżonej decyzji i orzeczenia o wysokości swojej emerytury, bez uwzględnienia niezgodnego z konstytucją art. 25 ust. 1b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu

Ubezpieczeń Społecznych. Wyrokiem z dnia 6 marca 2019 r., sygnatura akt P 20/16 Trybunał Konstytucyjny orzekł, iż art. 25 ust. 1.b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Dz.U. z 2018 r. poz. 1270 oraz z 2019 r. poz. 39, w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2017 r., w zakresie, w jakim dotyczy urodzonych w 1953 r. kobiet, które przed 1 stycznia 2013 r. nabyły prawo do emerytury, na podstawie art. 46 tej ustawy, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wyrok ten został ogłoszony w Dzienniku Ustaw z 2019 r. pod pozycją 539 w dniu 21 marca 2019 r. Zatem termin... Aha... Zgodnie z artykułem 145.a § 1 i § 2 można żądać, k.p.a., można żądać wznowienia postępowania również w przypadku gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja. § 2 art. 145.a stanowi, że w sytuacji określonej w § 1 skargę o wznowienie wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Zatem ustawowy termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania administracyjnego upłynął dla ubezpieczonej, tak jak wskazał to organ rentowy z dniem 23 kwietnia 2019 r. Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do tego, czy istniała podstawa do przywrócenia ubezpieczonej terminu do złożenia skargi o wznowienie postępowania administracyjnego w przedmiocie wysokości emerytury ubezpieczonej albowiem ubezpieczona skargę tą złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w B. z dniem 31 lipca 2019 r. a więc ze znacznym opóźnieniem. Jednocześnie datowała skargę, jak i wniosek o przywrócenie terminu do jej wniesienia na dzień 1 sierpnia 2019 r. Kwestię przywrócenia terminu do wznowienia, do wniesienia skargi o wznowienie postępowania reguluje art. 58 k.p.a. Zgodnie z § 1 tego przepisu, w razie uchybienia terminu należy przywrócić termin na prośbę zainteresowanego, jeżeli uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło bez jego winy. Zgodnie z § 3, przepraszam, zgodnie z paragrafem 2 art. 58 prośbę o przywrócenie terminu należy wnieść w ciągu 7 dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu. Jednocześnie z wniesieniem prośby należy dopełnić czynności, dla której określony był termin. Ubezpieczona powoływała się na brak dostępu do inne..., internetu, informacji w mediach oraz jakiegokolwiek zawiadomienia ze strony Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W ocenie Sądu Okręgowego okoliczności te nie uprawdopodobniały, iż do spóźnionego wniesienia skargi o wznowienie postępowania doszło bez winy ubezpieczonej. Termin przewidziany w art. 145.a w § 2 obowiązuje wszystkich zainteresowanych i brak dostępu do internetu, czy niewiedza nie są okolicznościami, które usprawiedliwiają złożenie spóźnionego wniosku o przywrócenie terminu do złożenia skargi o wznowienie postępowania, jak i spóźnionego wniesienia skargi. Ubezpieczona nie powołała w ocenie Sądu okręgowego żadnych okoliczności, które uprawdopodobniałyby brak winy w opóźnieniu się z dokonaniem powyższych czynności proceduralnych. Dlatego na podstawie art. 477 ze znacznikiem 14 § 1 k.p.c., w związku z art. 145.a oraz art. 58 § 1 i § 2 k.p.a. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie ubezpieczonej. Jednocześnie w pkt. 2 wyroku Sąd Okręgowy przekazał do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, zawarty w piśmie ubezpieczonej z dnia 01.08.2019 r. złożonym w ZUS 31 lipca 2019 r. - karta 18 akt emerytalnych ubezpieczonej, wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury. Oprócz bowiem skargi o wznowienie postępowania administracyjnego ubezpieczona w treści tego pisma wniosła także o wydanie nowej decyzji, w której emerytura zostanie obliczona bez zastosowania tego przepisu. Złożenie skargi o wznowienie postępowania administracyjnego jest tylko jednym ze środków proceduralnych, które umożliwiają wzruszenie decyzji administracyjnej, opartej na przepisie uznanym przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z konstytucją. Innym przepisem który umożliwia wzruszenie decyzji, opartej na niekonstytucyjnym przepisie jest tryb przewidziany w art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zaskarżona decyzja w ogóle nie odniosła się do wniosku ubezpieczonej o wydanie nowej decyzji, w której emerytura zostanie obliczona bez zastosowania przepisu, uznanego przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z konstytucją. Skoro organ rentowy nie rozpoznał tego wniosku, to występowała czasowa niedopuszczalność drogi sądowej. Zgodnie z art. 461 § 1 k.p.c. odrzucenie pozwu a funkcją pozwu w sprawach z zakresu Ubezpieczeń Społecznych pełni **[? 00:25:25.304]** odwołanie, nie może nastąpić z powodu niedopuszczalności drogi sądowej gdy do rozpoznania sprawy właściwy jest inny organ. W tym przypadku Sąd przekaze sprawę temu organowi. Dlatego na podstawie tego przepisu Sąd Okręgowy przekazał wniosek ubezpieczonej z dnia 31 lipca 2019 r. Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B., który będzie obowiązany rozpoznać go decyzją administracyjną. W przypadku gdyby ubezpieczona była niezadowolona z tej decyzji może ona zaskarżyć ją na zasadach ogólnych, w terminie miesiąca od jej doręczenia. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.